

Dane Zajc

Hamu görgeteg

Régóta hordod már szádban a lángot.
Régóta titkolod.
A fogak csontsövénye mögött.
Ajkaid fehér vonása közt szorítod.

Hisz tudod, hogy senkinek se szabad megéreznie
szádból a füstöt.
Eszedbe jut, hogy a varjak megölik a fehér varjat.
Ezért kulcsra zárod ajkaidat.
S a kulcsot eldugod.

Ám megsejtesz a szádban egyszer egy szót.
Miatta fejed üregesen kong.

Akkor keresni kezded ajkaid kulcsát.
Hosszasan keresed.
S amikor megtalálod, ajkaid sömörét feltárod.
Megnyitod fogaid rozsdáját.
Aztán keresni kezded a nyelved.
De a nyelv nincsen meg.
Aztán ki akarsz mondani egy szót.
Ám hamuval teli a szád.

S szavak helyett egy hamu-
görgeteg hömpölyög fel pernye közepette
a torkodra.
Ezért eldobod a megrozsdásodott kulcsot.

Aztán új nyelvet készítesz magadnak földből.
Nyelvet, mely a rög nyelvén szólal meg.

*(A verseket fordította: Lukács Zsolt. A szlovén költészetéről
szóló cikkét lásd e számunk szemle rovatában.)*